

1948 års Kamrat-lag

Kamratskapets fana har alltid vajat hög i IFK, Varberg

Idrottsföreningen Kamraterna är yngst av Varbergs fotbollsidkande klubbar; I. F. K. bildades nämligen år 1931. Initiativtagare till föreningen var bröderna Stig och Sture Kastberg, som tillsammans med några jämnåriga kamrater brukade hålla till på en plats söder om fästningen. På den lilla planen utkämpades många hårda duster med den kära läderkulan, och så småningom kom man överens att bilda en förening.

De första åren nöjde man sig med att spela vänskapsmatcher och per cykel eller buss gästades grannkommunernas fotbollslag. Bussen fick i de flesta fall tjänstgöra som "omklädningsrum" och att tvätta sig efter matchen var en lyx, som endast kunde komma i fråga om det händelsevis fanns en bäck eller annan vattensamling i närheten av planen. Några matcher spelades på hemmaplan d. v. s. träningsplanen och det var Bois och Gymnastikens B-lag som då voro motståndare till det i vit tröja och röda byxor skrudade Kamratlaget.

År 1933 anmälde Kamraterna sitt fotbollslag till Hallandsserien och man fick börja i Div II. Ganska snart avancerade laget till Div. I och den var synnerligen stark, med sådana lag som Alet, Leikin och Nyhems BK från Halmstad, samlade i en gemensam grupp för hela distriktet. Varbergs Gif gästspelade ett år i denna serie och Kamraterna fick alltså möta Giffarna i två lokala seriederbyn, som båda slutade med nederlag för I. F. K.

Föreningen spelade förutom seriematcher även i Hallands DM och 1937 nådde man semifinalen, som spelades mot I. S. Halmia på Örjans vall i Halmstad. Givetvis hade Kamraterna inga större möjligheter att hålla sina namnkunniga motståndare stängnen, men resultatet, 0-6 efter 0-1 i pausen ansågs ändå ganska hedrande. På den tiden fungerade nuvarande apotekaren Åke Bengtsson som ordförande i föreningen och han nedlade ett mycket gott

arbete till IFK:s fromma, ur såväl sportslig som ekonomisk synvinkel. För att få medel till resor och dylikt arrangerade föreningen dans- och basar-tillställningar runt om på landsbygden, något som f. ö. praktiseras än i dag, om än inte i samma utsträckning. Ett gott tillskott för föreningens fotboll var det när Rosenfreds I. K. gick upp i Kamraterna 1924. Så småningom kom dessa spelare att bilda stommen i A-laget, sedan de först under ett par år utgjort föreningens stronga juniorlag, som bl. a. besegrade BoIS-juniorerna tre gånger å rad. Det var "Bösen" Bengtsson, Olle Bengtsson, bröderna Alle och Gunnar Börjesson samt Bele Dahl för att nu nämna några pojkar i laget.

Under krigsåren blev Hallandsserien uppdelad i två grupper, norra och södra, en tingens ordning som fortfarande består. Kamraterna hade god vind i seglen och föreningen ställde upp tre lag - A, B och juniorlag, av vilka A- och juniorlagen spelade i serie. Juniorlaget nådde semifinalen i Hallands JM 1944 och året innan var laget uppe i samma final. Även nu var det Halmia som I. F. K. fick möta och matchen som spelades på Påskbergsvallen slutade med 4-0 till gästerna.

I 1944-45 års Hallandsserie gjorde föreningens A-lag en stark insats och lade beslag på seriesegern. Därpå följde kvalificeringsmatcher mot södra gruppens vinnare Laholms BK. Resultaten blev 0-1 borta och 0-0 i returmatchen på Vallen. Båda lagen gick emellertid upp i Norra Sydsvenskan. I denna serie startade Kamraterna mycket starkt med segrar över bl. a. I. F. K. Kungsbacka och Varbergs Gif. Det spelades både snabbare och hårdare fotboll i denna serie och det visade sig också att Kamraterna inte höll i längden. Spelarjusteringar och dylikt gjorde att laget blev försvagat och då inte reserverna höll måttet fick föreningen vid seriens slut hamna på näst sista plats och nedflyttad. Många olyckskorpar krattade och menade: att nu hade I. F. K. fått nådestöten.

Det såg också mörkt ut hösten 1946, ty då hade Kamraterna blott lyckats skrapa ihop 11 poäng på lika många matcher och föreningen låg trea från botten i Hallandsserien. Våren 1947 hade man sju matcher att avverka och föreningens supporters hoppades givetvis på att laget skulle lyckas hänga kvar i serien. Dessa förhoppningar infriades över all förväntan, ty när serien var slutspelad hade laget avancerat från sin blygsamma sjundeplacering till – seriesegrare! Full pott i samtliga sju vårmatcher, där särskilt den sista mot Tvååkers I. F. på Vallen var högst dramatisk. Träslövs F. F. spelade nämligen samtidigt uppe i Träslöv mot Morup och då Träslövslaget ledde serien med två mål bättre kvot var Kamraterna piskade till att vinna med minst 3 måls övervikt. Träslöv vann med 2-0 men det half föga, ty I. F. K. smällde in fem fullträffar. Att det var glädje och fest i det blå-vita lagret är väl tämligen onödigt att nämna. särskilt blev vi. Bengt Öborn firad som dagens hjälte - han svarade för fyra av "sylarna".

Men säg den glädje som varar beständigt. Visserligen hade Sv. Fotbollsförbundet deklarerat att samtliga gruppsegrare i distriktsserier skulle uppflyttas utan kvalmatcher, men Kamraterna beordrades dock att kvalspela mot I. S. Örnia, Halmstad, södra gruppens vinnare. Första matchen gick på Påskbergsvallen och Kamraterna fick se sig besegrade med 3-1, sedan var det klen tröst att man nådde 1-1 i Halmstad. Det var bara att med sammanbiten energi åter börja på ny "kula" i Hallandsserien. Att vinna en serie är naturligtvis i hög grad stimulerande för intresset inom en fotbollsförening men att sedan se ett helt års slit och uppoffringar spolieras i en kvalmatch, måste verka nedslående på spelare och ledning.

Kamraterna kom emellertid igen med friska takter i 1947-48 års serie och gjorde en aktning-svärd prestation, då man för andra året i rad hemförde seriesegern. Denna gång t. o. m. överlägset, med fem prång före tvåan. Och så var Kamraterna alltså i år färdigt för nya kval - ett ord som väl har dubbel bemärkelse numera för det blå-vita laget. Kamraternas tredje kvalificeringsmatch på fyra år spelades mot I. F. Leikin, Halmstad, och första uppgörelsen gick i residensstaden. Efter en jämn match stod Leikin som segrare med 1-0, målet gjordes på en mycket problematiskt dömd straffspark. Retur-mötet här i Varberg vanns av Kamraterna, som gjorde en stark match med överlägset spel, men fick nöja sig med en 1-0-seger. En tredje match blev alltså nödvändig och den spelades i Falkenberg. Nu var det Leikins tur att vinna och med 2-0 säkrade Halmstadslaget en plats i N. Sydsvenskan.

Inom Kamratlägret har man en viss vana inne att taga så väl seger som nederlag med knusende ro och föreningens fotbollsidrott ser framtiden an med optimism och tillförlitlighet. Förutom den s. k. seriekvaren har naturligtvis Kamraterna spelat en hel del vänskapsmatcher under årens lopp. och särskilt har utbytet med göteborgslagen varit givande. Sin första match på utländsk mark spelade Kamraterna sommaren 1948, då föreningen gästade Fredrikshavns Förenade Idrottsklubbar i Danmark. Det blev en resa, som deltagarna, såväl spelare som ledare, sent skall glömma. Det goda kamratskapet. som alltid varit rådande inom föreningen knöts då ännu starkare samman och upplevelserna under de fyra dagarna resan varade gick helt i glädjens och solidaritetens tecken. Efter matchen i Fredrikshavn fortsattes resan till Aalborg, där man under ett par dagar, eller rättare sagt dygn, roade sig med sightseeing och stiftade bekantskap med det välkända danska gemytet, vilket man förresten redan vid ankomsten till Fredrikshavn hade varit i kontakt med. Sportligt sett var trip-pen också värdefull och representations-laget gjorde en av sina allra bästa matcher mot värdarna, som emellertid segrade med 2-1. ett resultat, som danskarna efter matchen förklarade sig vara mycket nöjda med.

En centralfigur inom Kamraterna. som tyvärr ej blev i tillfälle att medfölja på föreningens första utlandsresa, är ordf. Sune Hansson. Dels i sin egenskap av ordf. men framför allt som spelare, i vilken egenskap Sune har varit med från I. F. K.:s start 1931. Under 17 år har han spelat med i A-laget, de första åren som forward och senare i försvaret. Sune Hansson fick förra året mottaga Hallands F. F. spelarmärke, en utmärkelse som han gjort sig förtjänt av i högsta grad.

Sedan ett tiotal år är I. F. K. ansluten till Kamraternas Centralstyrelse i Sverige, en organisation mellan Kamratföreningarna i landet, som f. n. omfattar 167 kretsar med sammanlagt inte mindre än 22,425 medlemmar.

Förutom fotboll har Kamraterna även bandy på programmet, och denna sport har visat sig komplettera sommarens fotbollsidrott på ett både nyttigt och intressant sätt. Föreningen deltagar i Hallands DM, vilket spelas i serieform.

I. F. Kamraternas nuvarande styrelse får bilda slutvinjett i denna lilla historik: Sune Hansson, ordf., Åke Borjesson, v. ordf., Ragnar Heurlin, kassör, Sture Kastberg, sekr. samt Olle Bengtsson, John Bengtsson och Göte Holmkvist.